

ACC. NR. 1296

Landskap: Öland
Härad: N. Möckleby
Socken: Gärdby
Uppteckningsår: 1927-28.

Upptecknat av: Page Nilsson

Adress:

Berättat av: Gudleff Petter Persson

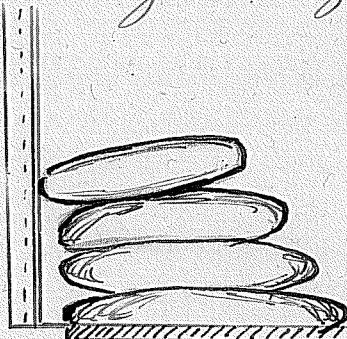
Född år: i Bläsevige

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
12

Uppteckningen rör

Julhögen

Julhögen skulle läggas in i julgaffan och ligga till 20 dagar efter julfirandet. Den var 3 leköd och var överst en ost. Följande sorters bröd o. i enlighet med följande tekniken anmälts till Persson:

ostm
ostm
vät bröd
fornmalt bröd
mat bröd t. slagat

...och på tjugondagen då började det att skräva vetebröd i ostm.

* Ölens formen är så gott man ser

1 /

1226

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lars August Andersson, Ålebäck.

Biografiska uppgifter om denna meddelare är i samband
med en tidigare samling inlämnade till folkminnesar-
kivet.

Jag vill tillägga att August Andersson finnes på foto
n:r 37 (längst till vänster).

1226

22

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

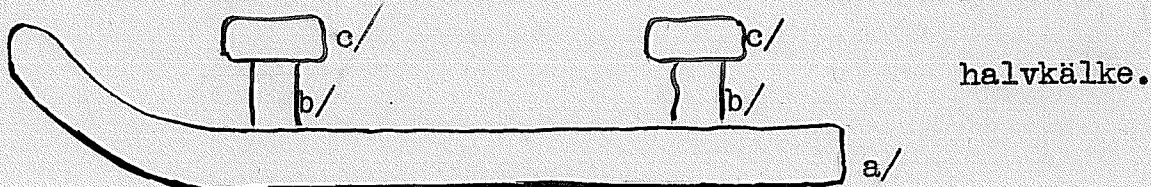
De hade gammal ölandsråg. Den kunde de så så sent,
så de va nätt å jämt att den kom opp (innan vin-
tern började. - - -

- - - De som stod sej gott de träskade (tätt efter
bärseln) för att få te så'råg (utsädesråg), å de
som de va fattit för, de trask för de få lite te
föda.

1226

3

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

halvkälke.

halvkälke.

(halvfälgå)

Användes som släpa. Medarna var inte skodda.

- a/ mēno (2 styck),
- b/ ffästro (4 st.),
- c/ åkern (2 st. nukelrätt med medarna).

ab

1226

4

2/

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De där träharvarna vi hadde, de va te sätta dem
på en sån där halvkälke, då vi skulle åt jalet
(gärdet). De va två akta på dom.

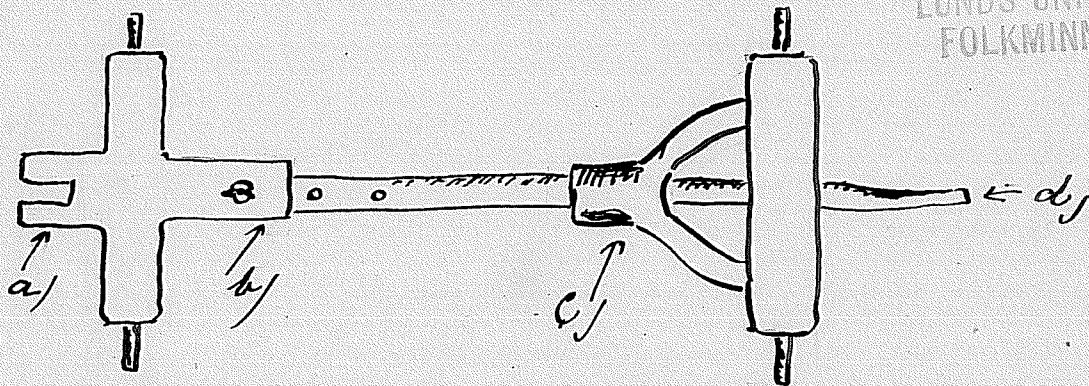
- - - -

halvkälke, jfr. teckningen.

3)

55

LUND'S UNIVERSITETS,
FOLKMINNESARKIV

a) mûln (mullen),

b) knéktor,

c) væl (vælen),

d) hæftstang (skafstdâng) l. væld-
stang (vældstang) l. vælstang.

4)

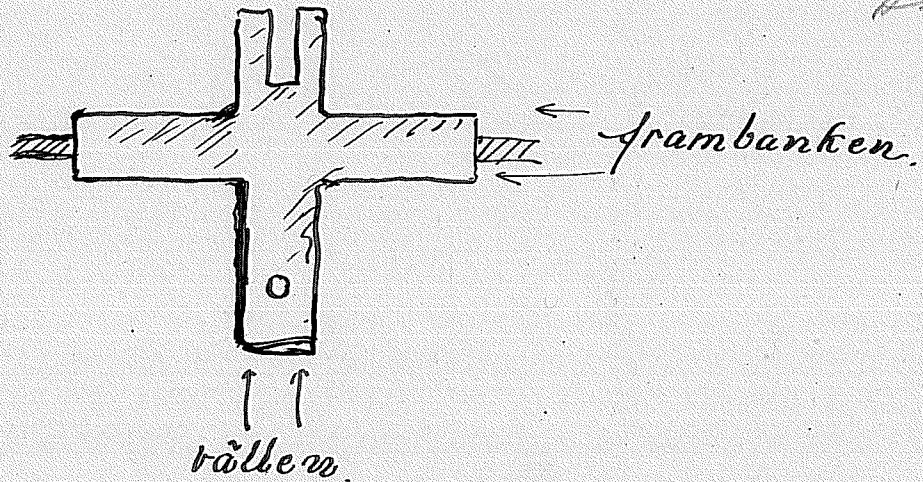
1226

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6

6

Uppgift av en sörskar
"Audorias"; Knagge, N. Knagge
sonen.

vagn,
delars namn.

ab

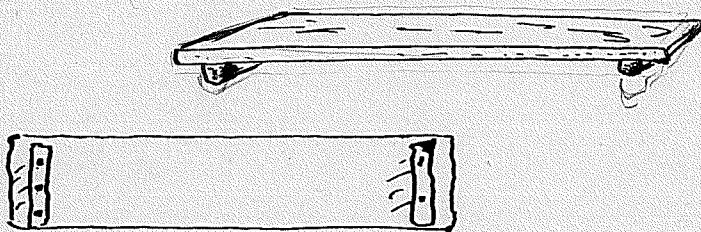
1226

2
7

5/

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ett åkbräda till t.ex. en flackvagn var försett med två stöd, så att de inte skulle kasa. Des-
sa kallades knapar (*knap*).

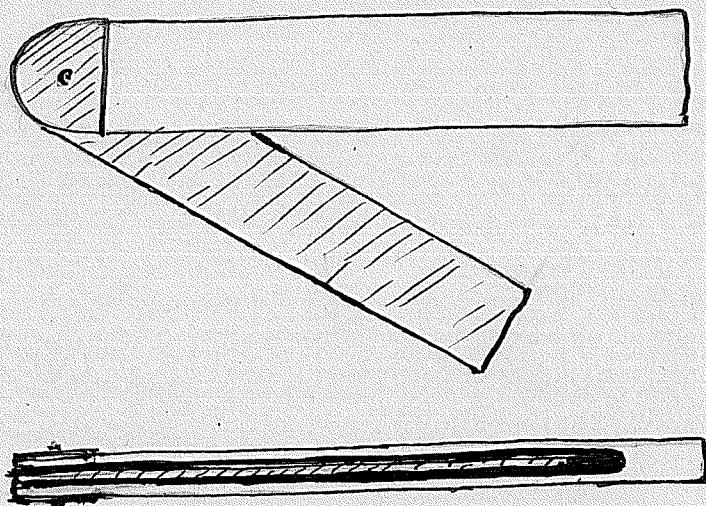

denna glosa kan naturligtvis beteckna många lik-
nande historier.

1226

88

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ställmall,
snickarverktyg.

ställmall
(Stålmal).

Metalldelarna på den mall, som varit modell till
denna teckning var av koppar.

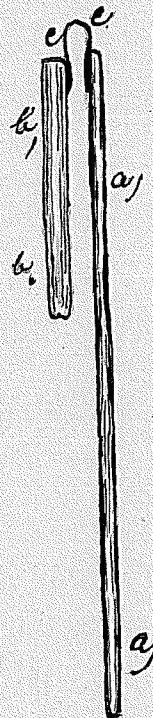
Karlsby, ÖL.

1226

Lage Nilsson
1927-28.

99

61

- slaga (slâj)
a) slagkäpp (slâjjgap),
b) drumpen (drömpen),
c) slagläderl (slâj laod),

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

alb

1226

10
10

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Erk-Jana - de va Charlotts mor, ho' va faligt vild skämt och
å galn på sin ti'. - Så to' pojka hästar å re på galenskaper.
å ho' va me å re', antingen framme eller bak, allt-
eftersom de bar sez. - - / Sen hade de en dräng -)
de va Gustav Petterson de, å då va de ju allti' van-
ligt att de skulle ha vita byxor (blånbyxor) om som-
rarna, om söndagarna å sen i bärseln./ Då hade han
tatt på sez så han va fin, å så hade han då hur de
gick till, att han lutade sez ut genom fönstret, så

- - - - -

Charlott', Lotta Olsson, Näsby, Sandby socken, moder
till en av saml:s meddel., Axia Olsson, Näsby.

att han lå' å spände byxorna över ändan. Å så va' hon framme å smälldé homom i änn' me handflatan.

De tänkte han aldri annat än att de bara va nåt gyckel, som hon plägade å ha för sej så många, men då hade hon hela näven full me sot däremot.

En annan gång så hade de rensat nypon, å då to' de utav de där som de kallar för löss inne i dom, å så la de dom i hans säng å gnodde ikrång å sen plockade de bort lössa. När han sen kom å gick å la sej så började de ju å kli så rassbefängt, å värr han gnodde, värr ble de. Han gnodde å läste å ba. Sen på morron då beklagade han sej å sa att han kunde inte tro annat än där va otryggt. Då stod där en djup tallrik me de där nypafnaset på, å den to'

Erk-Jans då, å så sa han: "De har väl den där lill nöta (nöten) gjort me de här." De va e lita piga,

- - - - -

Erk-Jans, bonden i gården.

LUND S UNIVERSITET S
FOLKMINNESARKIV

1226

12
12

som där va, som han mente på att hade gjort de,
fast om de nu än så va så va de kärnga som hade
hatt henne te de.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

bella tider varse att
ge klampel p^o
hjärtik vado, häl-
tjarngs moster -- släkt te Edvins i Lenstad. --
ring o. kon-
versation.

----- Petter-Jödda ----- Stup-kull -- Villses
tjarngs moster -- släkt te Edvins i Lenstad. --
- precis som tripp, trapp då hon skulle gå. De va
i ryggen. Men hon kunde gå å ta opp råg, å bre dyng
va hon alleles utmatt te. De hade henne i hela Dör-
by te bre dynga. Hon va stark fast hon va en stac-
kare. ----- De hade Petter-Jödden me fösta giftet.

----- De sa att de gick te på de viset, att när de
hyggde Gårdby kyrka, så va han arbetskar där. Ja vet
inte vilken bônn de va som kom me ett lass sten, å

de va så litet, att de va te ett spetakel; ja' kommer inte ihåg vilken de va ner än han, Petter-Jonas, som va bärare där te bära sten, men de to' hela lasset på båra å bar de opp för ställningen å landgången - där va landgångar, som va minst e halv ökvärt långa - men Petter-Jonas han ble skringelbent å de, å den andra han ble ock- så fördäravad. - - - De hade en son som hette Sven • å en doter, som heted Johanna, å sen den älsta dotra, de va henne som Ant-Pers-Erker oppe på Rosek ble gift me, ho' heted Eli. Men me Stupkull hade han inga barn. Sven han for te Amerika sen; där arbetade han vist fram sej duktit. Han ble gift me Maj-Lasses doter - ho' va söster te Träbena.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMÄNNESARKIV

Den här Karlsson, sjömann, Karlsson borta i Möckelby, han höll på å segla bort sez också; han var ute å bärjade sillgarnen, å han bar sez dumt åt, annars sjöman som han var - meni en sån där liten båt, å han seglade kring sez, men han var väl simkunnig som de här unga pojkarna e. så han kravlade sez in te båten, men de såg honom från land, så de kom ut å bärjade honom; men där ute på sjön, en bit ifrån lå' också en av Ant-Lasses pojkar ve laxarna, men han kom inte te honom, å de ble Karlsson så arg över att han ~~taknads~~ ville inte ta la ve honom sen ve kyrkan. Men han så' väk de väl inte, han hade väl garne te sträva me.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

berättelser om landst. J. Lass. Nilsson,
 Åkerby, Gördö, vid samma tidsfria som
 Maj-Lass, han bodde där ute i närheten av Petter-
 Olles. Han va möllare, men då ja minns honom va
 han bara fiskare å sjöbrukare. Ve sjön där lå han
 bå natt å da å sjön bledde hans sista också. Han
 ble allri spejd. - - - Om båten gick mest i
 marvatten, så brydde han ej inte om de, utan han
 va så där djärv å oförvägen. - - - - -

- Ja minns den dan då de där händed. Ja gick på
 sönn å arjed, å de blåsed en rekti orkanstorm. Sen
 hans son Ôll, Maj-Lass-Ôll, han lå också ut på sjön
 å fisked, å han gick te farsin å fråged om de fint
 skull gå i lann, för nu troddes han fint å va ut,
 men han vill fint, å sen så de honom allri mer.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1226

17
17

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

grogo (Groscher), han heted Ant-Svens, å han
bood dä' boot i Möckelby.

Möckelby: Norra Möckleby.

1226

18.

18

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gammel rovor, de har du väl aldri sett? -- De
va stora å vidlyftiga (vilofta) - mest som e
postlinnstalk (porslinstallrik).

gamla rovor,
utseende.

no de jiek ut a hemifrån om mooua, sa to
de mésa i en koy bry a smoo a sa hâd de
måk spékfläsk a korv, fast an kon de ju va
soe a an sa. sen had de oft oksa mésa sur
myölle, som de da had i e båt. de da sa
had mésa, de had de te méda a ta
mårafta oksa. sat da at de op brot da, a
sen drök de ato myölka tet. de drök si bata,
jo no anet had de int mésa. a da to da
puskaffet a resped op myölka me, sat
de jiek dan ton, sat de kon drök duns.

Man säger att de stöno (fråmet), när
det klier i näsan. Vissa personer kan

stön i högre grad än andra: Han sto-
no da sa fäskraklet, no han komo,
en hel förmesta idian. Att de stöno
uppfattas som varsel. Det finns en vers

om stöniga: de stöno te hjo;

da kimo kào a fljö.

de stöno te ränssto;

de kimo fräntimo

me däle fotsänto.

Merafta : målet mellan médan och kval-
mält. En konstruktion som : en gá' méra-
fta, gíder emellertid ej godt.

se meraftasdaks, fram mot merafta,
 hóð pár te merafta, sen kán du sláp!
 meraftaskáfe. fá merafta (ej: át mera-
 afta), han drakk sitt meraftaskáffe
 hérn. kom hem te merafta, gá a
 várnt þar meraftan.

Nu fá fram en höjning på ordet ör ínto
 ligg.

1226

22
22

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

snæl adj. I. snäll, var, berchedlig
snæl bain, snæl a befele knæk, snæl a
raío fænto, snæl a dökli græbo, et mæle
snælt hæskap, vil du va snæl a jös da ade
(t. ex. a tū, hølfæftur, va sdæntle, utræt
et òn at ma, fætva raf a jös al. tóco)
snæl leso, sacec ut ja-oos (d. n. o. stenmura).

Yá → o, infinitivmarket för verbas neutr. ligator
i sammanhang med tal. till en ofta dñi-
bestämd, möjliga upphet varierar och vrak.

2.

1226

Han e en redit sué^l, han e sann om
han int vāo sué^l, en sué^llo,

27

23

LUND'S UNIVERSITET'S
FOLKMINNESARKIV

1226

24.

24

UNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

- "ibast a vandelrot,
da e jgwons änd bot," sa hon

och den då hon kom igen.

"ibast a vandelrot,
tug moy som sa dag bot."

jfr. fullständigare uppteckning efter Johan Olsson,
Isentorp.

Öland
Mjölkby vd
Gärdby Sn.
Myrs 1927-28

1226
Myrös Lasse Wiktorsson
Åke Wiktorsson
LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

25
25

De säger att sjöfrun brukar säga att
de har ett språk efter henne, som
är på de här sättet:

Lys óp, klao män,
manya slao iur föbör.

De betyder att hon skulle slå ett
sjödopp. Hon skulle liksom ruskas
sej och skölja av dej.

1226

26.
26

J. M.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ja ha te a me hat fjænug, øst.
de va se tydlt, som de kón
va.

de va en brucko på norgáln,
ant-jæs-gáln, agost petosons gæl.
ant-jæs, de va han, som sät op
bognuga, som står en i da. de
va sám ø, som ja aksere d

3.

fost øst. — han brækked dæo 1226

27
27

væo et øo ølo sa. a dø va dæ-
lit foðn. han hâd skølo a sa,
mæn de va de sám. han ble-
læsset, a nu va ja fo my-
no jö ant-jæs bar, sat ja
va da no han la huk, a kvælm
no han do ok sa.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

mæn de va de sám. jo dæn
sist dæn han leved, va ja
dæ pa kvælm a sen gøra-
da do han.

sen jek tæn, a de va eikson
frampa væosa. a vi hâd

kréka i fjsudó. a ja hādrat 1226
böt pa són a sitóm dom.

1226

a sa træftes vr, mao stokken
pa gata, a sat os pa vaybre-
ken ve norgeln a prated,
a prated om at han døt,
a at de va besyntit a sa,
a ja tålt om at ja hād-
rat a dan forut a sa
va vr tålt om, a kām
sa te sēj nanting, som ent
va sa som ro vr tålt,
a de va i sām ofenbles,
som ja tgānd ma opāsl,

28
28

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

vapa ja fik förenig ade, 1226

29.
29.

män ja ovan de, a

ja gne hem, a no ja kom

hem, sa tō ja ma en dok.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ta sup, a da född kring

de, sat ja fik ont no ont

a de

1226

Gö

80

30

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

i Frösunda räfsade de
och slag på en dag.

'de räfsade samma dag, de
hade slagit'

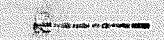
1226

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

81

31

Här i byn va de e Bastuva (bastöv) sör om byn.

Sör om byn / Ö. Ålebäck / ligger en allmän oskif-
tad byplan med lertag och torvtag för byboarha.

På den ska bastuven ha stått.

1226

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J2
32

Potater, de va på mi mors ti', som de började å po potatis,
använda; då hade de ett litet lann stort som ett nära den började
blomsterkvarter att odlas.

1226

32

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

33

Kroppkakor kokte de förr av vatten å groft rågmjöl. Ant-Jöss i Norrgåln, de va inte lönt att de satte fram nåt annat te honom.

kroppkakor,
av grovt rågmjöl o. vatten.

Norrgåln, i Övra Ålebäck, Gårdby socken.

1226

JY
34

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

(
— — så sa han (lanshövding Rappe) också, att han skulle skaffa ett sädslag te Öland, som aldri slo fel.

Å de va potater, de som han lagade så att de begyn-
te å odla.

potatis,
när den börja-
de odlas.

De eldade kaklungarna som vi eldar ugnar (bakunar) nu. Så fick de en glödhög, å den satte de en trefot över, sen la de en flisa på trefoten, å när den hade blitt lite varm, så la de ett brö', skulle bli, oppå den, som sen skulle stå där en viss ti'. Å då stängde de till luckorna om de.

alkaka
(ärilkakor),
bakade på tre-
fot i kakelugn.

Olof
Mattelby
Gärdby
Ny 8/1927-28

1226 Uppslagage Åldern 36
Bokor på posten
UNIVERSITETS
INNESARKIV

Sill hade de mycke i kroppkakorna förr. Den skulle väl helst va vattenlagd, å väl urdragen, men de kunde hjälpa dej me storsill också.

kroppkakor,
sill i kropp-
kakorna.

Om hösta så slog de dej ihop, de som inte hade så gott om de, å köpte en tunna sill.

storsill,
inköp på hösten.

1226

JZ
37

LUNDUNIVERSITETS
FOLKMANNESARKIV

Potater, de kunde då väl ha haft mer, men de gick
de å stal. -- De vet ja, hur som vi, när de blev
måk hösten å vi hade potater oppe i Västerhägnets,
fick ligga å vakta dom om nättarna.

1226

26
58

NATIONEN SÖTERS
FOLKMINNERSARKIV

För jakt lycka ska en kadda me en orm som för-
laddning.

Eller också så kunde destå baklänges å skjuta mot
kyrkdörren.

1226

Hans Berg, Lunds författare.

J9
89

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Om de såg en vigge eller en yxa /så kunde
barna få fel, om de va ett fruntimmer som va
me barn/.

- - -

vigge /vɪ^g/:kil, som användes att spräcka
trä med.

Meddelaren måste ha menat en yxa eller vigge,
som satt ihuggen i något föremål.

1226

K. Aug. Lundeberg.

40
40

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

gömma/gudmodern/ skulle stå som en kronbru'
hur dant barnt än skrek, för vagged hon de allra
minsta, så skulle de inte stö klädér på de.

-- --

stå som en kronbrud /stā' som e k्रonbru'/; stå
orörligt stilla; vagged /vag'ed/ : stå och vag-
gade med kroppen; stö ~~stö~~ /stöd, stöt ɔ/: spi-
sa, vara, hålla.

1226

A. B. W.

41

41

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Han du hörl hur de lät =
sade förr i världen då!

(Nej, det hade jag inte)
Ja, när en kom in sa
en en: "Högs-fré, go-dá, tár
go sist, folát ja klerv på, me
klära" på, ato vanli héta."

När en gick, sa en:
"försol!"

"de låto mest som moleksa."

1226

J. Ros
R. Ros

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 42
43

Jot-dæst for "hús-fré"
sa en också: "gús-fré."
"de sa en sket, som var
sa best."

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De va på en gård, som de hade en tomte. Tomten skulle alltid ve jul å helgerna ha mat. De va väl lite av vad de hade (som de skulle ge tomten).
Så sa husmora te drängen, sen hon gjort iordning lite. "Gå me de på logen." Då frågade drängen va de skulle va för. "De ska va om nån på tómtens e hungrig," svarade hon då honom. Men drängen han to så å åt opp den där maten, å sen sket han på tallreka, å satte den där, men sen ble där int nån tómt mer i den gáln.

- - - - - inte skulle drängen veta de (näml. att de va tomten som skulle ha maten).

de va pa en gal, som de had en tömt.
tömtan skol att se jul a haljra ha
mat. de va val lita sada oto va de
had, som han skol ha se sa husmo-
ra en gop date dragen. sen ho joal
conig lit: "ga me de pa lagen!" da
fraged dragen, va de skol va fo: 'de
sko va om de e non pa galn, som e
haljre, swared ha. men dragen han

1226
ts a at op den da^o maten. sen het
han pa talreka a sit den da^o. men
ato de bled da int hælo non somt
da pa galm.

45
45

LUND UNIVERSITET
FOLKMINDESAMMEN

Gårdby nr. 6.

1226

46
46

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tomtgubbarna skulle ha en aln vadmal om året. De
sa sen att de (vadmalen) skulle brinna på de-
ras (deras, sen gett tomtarna vadmalen) hjär-
ta på domeda'.

Denna uppgift intygades vid det tillfälle som den
lämnades också av fru Amelie Nilsson, Ålebäck.

Dikt Öland
M. Mörkberg
En Gårdby
Årså 1937-38

1226

M. L. Regé Nilsson 47
₄₇

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

(vid Påsk) -- barn å ungdom dansade.

De skulle inte låta ungkvast å raka stå ute i
synnerhet inte på Skärtorsda.

1226

88

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

48

Förr fustade de till slätter (höslätter) dan före,
å maten satte de på bordet (så att den den fick
stå där över natten).

(Man brukade vanligtvis att få först på morron)

- - - en smörgås - e stor *bröfhyr* (bröskiva). De
to 'så smörgåsen å kniven å satte sej å åt opp de.

Ant-Jösses de hade en gång 16 slätterhjälper (*slöfjälpa*), fast att de skulle ha vatt 18.

1226

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

49

49

Gabriel, spelman i Hagby, han prated så svetten
rann av honom.

Hagby, Norra Möckleby socken.

AnteAnten - de va en imor te Johan-Ant härinne-
han talt om efter en i Ullevi, att de va en som
va ute å bultade, å då skrek bulton så förskräck-
ligt; då gick han in åt skogen å skulle se om han
kunde få fatt i nåt kråkbo, som han kunde ha te
smörja bulton me, å när han så kom in så va de så
mörkt å svatt i skogen, å han ble vilsen där, å då
hörde han hur skogsråt skrattade så hjärtligt, men
då behagade han att ta å sej tröja å vann fodert ut.

skogsråt,
förvillar o.
skrattar.
s ä g e n .

kråkägg till
smörja.

Johan-Ant: Johan Andersson var lantbrukare i Ålebäck
på n:r 7 o. granne till meddelaren.
Ullevi, i Gårdby socken oppe i skogen på mellersta
Öland.

Öland
Möckleby
Gården

1226

Jyllye Åkerblad

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

57
51

Sillhuvuden la de i kroppkakorna - - - - -
- - mén torskhuvuden det har jag aldri hört talas
om.

kroppkakor,
med sill, hu-
vudena.

1226

Jytte Hagerblom 82
LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 52

De ville de säja att t.o.m. min farbror borta i
Dörby, som de skull e va ett så fint ställe ,
att de va en piga där, som sa :"Ja har några stor-
sillhuvan fått i kroppkakorna."

kroppkakor,
med sillhuvuden,
storsill.
tjänstfolk å hus-
bönder.

Dörby: Norra Möckleby socken.

Gårdby s.m. ÖL.

1226

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

53

53

De va en dräng som lå ve en glugg, å skulle vakta. (skulle vakta så att ingen kom o. stal). Då kom där en tomte. Han skulle väl fram där. "Tasta fot," sa han. De sto' han där å sa gång på gång. "Ja ska tasta dej," sa drängen då, å så to han honom å slo' honom i backen, men sen bar de iväg för honom på skallen in, å ham hann knappt nätt å jämt in, å taket på stuva - men de va väl som de fick för dej - lyfte dej så de så dagern igenom. (tomten var drängen hack i häl).

De va några slätterkarar en kväll, som kom te ett
ställe, å skulle dit å slå på morron, men de kom
lite sent, så de hade gått å lagt sej där. Då gick
de in i en bod där va, å så - de va väl inte så no-
ga på de - så att de la sej där - bara de fick so-
va, tänktede väl - å så sov de. Men då stod där två
blankskurade kopparkittlar på golvet, å senna framåt
natta så så de de, hur som de kom in en mjölkhare å
spydde opp mjölk i dom.

1226

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

JJ.
55

Han kom å sen såva han borta en stund, men sen
kom han igen så där va de jämn trafik, ut å in.
Sen dan därpå så fick de mjölkmat, men den kunde
de inte äta nåt av.

Eland
Mjölkhet
Gäst
1927-28

1226

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

56.
56

Upphovsman
Berättelse om fl. personer

Mjölkharen, de va en del som sköt den. Fast de
gick inte me annat än de skulle va arvsilver.
Annars så bara kultrade han några varv ikring,
å så va han oppe igen. Men fick de honom skjuten
så va de ett stort, rysligt strumpskaft, å strump-
stickor te ben.

1226

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

57
57

Oppåt Ullevi gärde, där va de då ett ställe som
de inte utan orsak va råmärksflyttare, å där så
.de den också. De va den där oredi' Niss-Pers, som
va en rackarmänniska, som hade flöttat råmärket
där.

Illech. Ramaliflyt.

op ad Glyfai. & va de Yest
St' al ~~can~~, de ut utan Oosak
 va reverstofte. & da va de den
 ohsa de va den da^o onde dis =
 120^s, sann va en rat o maniga, sann
 Lad flit ramarket da^o

1226

59.
59

LUND'S UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

7)

Förr märkte de hästarna på samma sätt som nötkräken. Den lilla märren ja fick av morfar, hon va märkt me gårdsmärket.

Sen krånglade de me att märka om hästar också för att stjäla dom, ute då de gick på Alvaret å så.

- - - å så brännmärkade de dom - -

- - - - -

morfar, meddelarens svärfar, Olaus Jönsson: Frös-lunda, Stenåsa socken.

1226

60.
60

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8 /

De va landshövding Rappe, han sa att tattare å
stogulor (stögulo), de ödela (øla) Öland.

Stogulor; de strövade kring i stora flockar på
Alvaret förr, å de va aldri så att de to opp
dom i något hus, utan de låt dom gå opp i nån
gål ibland. När de öppmade portarna så kom de
oppströmmandes en farli' hoper, å så lade de li-
te halm på dynghopen, som de då åt. (skildringen
avser förhållandena på vintern.)

ölandshästar,

gick vilt i sto-
ra skockar.

jfr.: sto (sto), folkmålsuppteckningarna.

1226

LUNDs UNIVERSITETs
FOLKMINNESARKIV

61

61

Julnätterna *(julnättra)* - - - - de menas att
de e ve jul. En har så julafta, å så har en jul-
dan, å såk har en andajul, å tredjdajul, å fjärd
juldan, å femt'dajul, å så hela tin utåt.